

er jo slet ikke sikkert, at der vilde blive en Liste, der havde Flertallet for sig. Det kunde meget vel tænkes, at de 11 Medlemmer af Kommunalbestyrelsen delte sig saaledes, at fire havde een Liste, fire en anden og tre en tredje. Hvordan skulde Ministeren saa vise det folkelige Selvstyre det tilbørlige Hensyn, og hvordan skulde det lovmæssig bestemmes?

Og siger man saa, at Ministeren skal i alt Fald være forpligtet til at tage en af dem, der findes paa en eller anden af de tre Lister, saa vilde jeg finde, at det ogsaa var en meget betænkelig Lovbestemmelse. Det er meget muligt, at Ministeren i Regelen tager en af dem, men jeg kunde da meget vel tænke mig Tilfælde, hvor han efter en omhyggelig Overvejelse just gav sig til at søge efter en god Mand blandt dem, der ikke var kommet med paa nogen Liste.

Naar der foreligger en saadan splittet Indstilling, er det tidt Udtryk for, at Bølgerne gaar noget højt paa vedkommende Sted. Det kan være Politik, og det kan ogsaa meget vel være noget andet, der har delt Sindene, men i saadanne Tilfælde kan det netop være betænkeligt at tage en af dem, som det ene Parti har været ivrigt for at faa og et andet Parti derfor lige saa ivrigt har bekæmpet. Vi kender fra saa mange andre Valg, at man i saadanne Tilfælde netop giver sig til at se sig om efter en, som der ikke har været Strid om, ud fra den Tanke, at en saadan Mand rimeligvis, eller muligvis, vil have noget lettere ved at kunne passe til alle de kæmpende Partier, disse kæmpende Partier, som han skal passe til, naar han bliver ansat i det Hverv eller den Stilling, som Talen er om.

Altsaa, det ærede Medlem maa ikke foreløbig vente fra mig noget Lovforslag i den ønskede Retning, og jeg vil ved fremtidige Indstillinger gaa frem paa samme Maade som hidtil.

Jeg maa maaske tilføje, at der, saa vidt jeg kan se, heller ikke er nogen Grund for det ærede Medlem til at bruge nedsættende Udtryk om den Virksomhed, jeg øver, naar jeg, som det er min Pligt, søger at finde den bedst egnede Ansøger blandt dem, som foreligger. Der er ingen Grund til at bruge det Udtryk, at jeg har taget paa Slump ned i Bunken. Jeg kunde være lige saa berettiget til at sige, at Kommunalbestyrelsen har taget paa Slump ned i Bunken, da den gjorde sin Indstilling.

Men vil det ærede Medlem endelig søge at tale nedsættende om min Virksomhed, bør han da i alt Fald tænke sig lidt om, saa han ikke i sin Iver og Nidkærlighed modsiger sig selv, for saa virker det hele

maaske ikke efter Ønske. Han brugte Udtrykket, at jeg har taget paa Slump ned i Bunken og flyttet en Ansøger, jeg personlig fandt heldigst, hen til den Stilling, der er Tale om. Det ærede Medlem bør kunne se, at de to Ting at tage paa Slump ned i Bunken og at tage en Ansøger, man personlig finder heldigst, de to Ting kan ikke forenes, og han burde derfor have nøjedes med at rette den ene Beskyldning mod mig, selv om det i øvrigt kunde være nok saa ønskeligt at faa mig anklaget for mere end een Forbrydelse. Ja, det er den Logik, som det kan være godt at staa paa en nogenlunde god Fod med ved mange Løjligheder.

Det ærede Medlem anmodede mig derefter om at forelægge Forslag om Seminarierne og Folkeskolens Tilsyn; og han henviser til, at det var en Opgave, som var let at gaa til, da der foreligger to gode Lovforslag derom, udarbejdede af min Forgænger. Jeg kan heller ikke dør tjene det ærede Medlem, da jeg ikke finder de to Lovforslag gode og i det hele foretrækker det, vi nu har, for det, som disse Forslag vilde bringe. Vore Seminarier er gammel-dags, siger det ærede Medlem. Ja, det kan gerne være, det kan siges; men dermed er det jo ikke sagt, at vi nødvendigvis maa lave dem om. Det er en tynd Begrundelse at give i den Henseende; men den høres jo ret almindeligt, netop naar Talen er om Reformer af Læreruddannelsen. Hvad nu Loven om Seminarierne angaar, saa er den fra 1894 — altsaa fra forrige Aarhundrede, siger man; og saa synes adskillige at finde, at dermed er sagt tilstrækkeligt om denne Lov. Jeg tror, at man med lige saa megen Ret kunde gøre den helt modsatte Opfattelse gældende og sige, at naar en Lov er gammel, er den rimeligvis god; det hele har sandsynligvis i de mange Aar trukket sig nogenlunde i Lave; og man har fundet en Maade at indrette sig paa under denne Lov, saa den virker nogenlunde tilfredsstillende, hvad en ny Lov nu langtfra altid gør; muligvis har der i Aarenes Løb vist sig enkelte Brøst, som det var godt at faa rettet; men lad os saa ændre disse mindre Ting uden at lave en helt ny Lovgivning. Jeg hævder ikke, at man skulde sige saadan altid og dermed uden videre afvise enhver ny Lovgivning; jeg hævder blot, at denne Betragtning er lige saa god som den anden, der siger, at naar en Lov er tredive Aar gammel, kan man ikke leve under den længere eller dog ikke leve nogenlunde godt under den. De særlige Indvendinger, det ærede Med-